

**עין משפט**‏
**גזר מצוה**

ג א מיי פטין מהל' מכירה הל' ה טוש"ע ח"מ סי' רלב סעיף כג: ד ב ג מיי פ"ב מהל' חובל ומזיק הלכה כ כפי' המוס' בשם י"מ סמג עשין קו טוש"ע ח"מ סומן מד:

**מוסף רש"י**

ואי ליכא לאשתלומי מיניה. דליכא מעת מציית למוכר לאשתלומי לוקח מיניה דמוכר, אמאי אמר רב היי זה מקח טעות ויחזיר השור, ליעבב מוכר עלמא בזוי (ושב"ס ב"ב צב:), דאמרי אנשיי ברי. מקרא נפקא לן בס"ק (ט), דלמך רב הונא או כסף או מיטב שדה, ולרב כסף או מיטב ולרב פפא ולרב הונא צריה דרב יהושע כל מיילי מיטב הוא ובשכיר אפי' לית ליה זוזי אמרינן ליה זיל טרח ואיימי שוותן פארי אפרע דמוכח צבית (שם), ממרי רשוותך. מוכר רשוותך. (שם), מוכר רשוותך. האש אשר אתה נושא בו (ב"ב שם), פארי אפריר. אפילו נתן לך סוכן קבלם (ב"ב שם) סוכן כשוותן (ב"ב שם), דאיכא לאשתלומי מוכר, דליכא מעת מציית למוכר לאשתלומי לוקח מיניה (שם), יוש בארובה, ורובא. דשוותן לרדא זניי (שם) באיסורא. כגון משע מציית מוכרות בשך שטות והאמת מוכרת בשך נכילה, דלמרינן כגנאף הלך אחר הדוב (שם), בממונא לא אוליגן בחר רבא. אלא אחר העומק אם יש לו שם טענה (שם) לא אמרינן נתר רונא זיל ולחרישה קנאו ויהי מקח טעות, אלא אמר המוילא מחבירו עליו הראיה ויטל למר לו להשיעו מכמתיו לך (גר"ע סו'א) מי בעל דברים. מי שיש לו דין (שמות כד יד), יגיש ראיה אליהם. עליו להביא עדים לנדר את הספק, ודאורייתא הוא (גיטין סח:), שאינן נזקקין אלא לתובע תחלה. כגון המובע את חבירו לדון שהלווה ואינו משלם וזה טעמו משכן היה לי צידך ותתקלקל או אחד, נזקקין תחלה צידך לתביעת המובע עד שיהא ממונו צדו ואחר כך נזקקין לדון המשכן (סנהדרין לז:),

## מו:

**ה"ג**. אי דליכא לאשתלומי מיניה לשקול מורא בזוי לא צריכא דאיכא לאשתלומי מיניה ואית דגרסי אי דליתא להני זוזי משמע שאס אין אותן מעות בעין שנתן לוקח למוכר אפי' אית ליה זוזי אחריני לא יהיב ליה זוזי ואין נראה לר"מ מאחר שמקח טעות הוא סברא הוא שדינו כדין צ"ח וב"ח אי אית ליה זוזי לא מצי לסלוקי בשאר מיילי דמוכח בהכותב (כתובות דף פו. וסו) כההוא דקלאמר מולה מעותיו בנכרי הוה ואור"ת שיש ג' דינים לצ"ח ולנזקין ולשכיר דבעל חוב אי אית ליה זוזי לא מצי לסלוקי בשאר מיילי כפי' ואי לית ליה זוזי לא מצי א"ל זיל טרח וזניי ואיימי זוזי דמוכח בהכותב והכא בשמעתינ דקלאמר ממרי רשוותך פארי אפרע ונזקין אפי' אית ליה זוזי מצי לסלוקי בצרעא לרב הונא דלמך בפ"ק (דף ט.) או כסף או מיטב ולרב פפא ולרב הונא צריה דרב יהושע כל מיילי מיטב הוא ובשכיר אפי' לית ליה זוזי אמרינן ליה זיל טרח ואיימי שוותן פארי אפרע דמוכח צבית (והעל"ה) (ב"מ דף ק"ח):

**שאיין** נזקקין אלא לתובע תחילה. פ"ה כגון ראוֹנן מוצע לשמעון מנה שהלווה ושמעון משיבו תפסת משלי החזר לי מה שתפסת או משכון היה צידך ונפתח מדמיו שנשתמשת צו בתחילה נזקקין לטענת ראוֹנן ומוציאין לו המנה משמעון ואח"כ נזקקין לשמעון לדון על דבר התפיסה והמשכון והשתא ל"ל לפ"ה דמייירי כגון שיש לראוֹנן שטר על המנה דאי לאו הכי נאמן שמעון אפי' יש עדים לראוֹנן דהמלוה את חבירו צעדים אין צריך לפורעו צעדים וא"ת היכי דמי אי יש לשמעון עדים מוכנים או טוען שביצא עדים מוך ל' יום שתפס ראוֹנן משלו למה יגבה ראוֹנן תחילה והלא אם שאל ל' יום לפרוע חובו נותנים לו שהוא זמן צ"ד ואם שמעון אומר שביצא עדים שלו לאחר ל' יום אפי' בלא קרא נמי לא היינו שומעין לו ואפי' זילו נכסיה דלטו אם אומר שלאחר שנה או שנתיים יציא עדים מי שומעים ליה

כלל וי"ל כגון דשמעון אומר פלוני ופלוני בשעת מעשה היו יודעים שכדברי כן הוא ואנו יודעים שהוא אומר אמת בזה שהיו בשעת המעשה ואי לאו קרא ה"א שראוי להמתין להם אפי' סופן לצא לזמן מרובה וי"מ כגון שזה תובע שחבל צו ושמעון אומר יש לי שאר תביעות עליו ומגבינן לראוֹנן דמי חבלתו אע"פ ששמעון אומר שהיום או למחר יציא עדים ואין מממנין לו כלל דקי"ל בהחובל (לקמן דף סא.)<sup>[א]</sup> דאין נותנין זמן לחבלות ויותר משמע לפרש לענין חבלה מלענין מלוה מדמייתי עליה קרא דאשרו חמונן בפרק אחד

דיני ממונות (סנהדרין דף לה. וסו.)<sup>[א]</sup>:

**ורביע** נזק אחד משמונה בנזק. תימה היאך משהו הולד לפרה פשיטא שלא עשה הולד נזק כמו הפרה דלטו אם יש לו לאחד ט' חלקים ולאחד חלק אחד מי ישלם זה כמו זה כאילו היתה חזיה שלו והא תניא בהדיא בפרק ארבעה וחמשה (לעיל דף לו.) האחרון נוטל מנה ושלפניו [חמשים זוז ושינים] הראשונים דינר והצ משמע שכל אחד מפסיד כפי מה שיש לו ומפרש ריב"א דכולה מלתא נקט לסימנא בעלמא כאילו הולד עשה חצי נזק אבל לעולם לא משלם אלא רביע נזקו שאם הפרה שזה שמונים זוז בלא הולד ועם הולד מנה וחצי כל נזק שעשתה מנה כגון שנגחה שור שזה מאתים ונמנא חלק חמישית לוולד ואם היה ודאי שותף היה נוטל הפרה עם הולד ועכשיו שהוא ספק נוטל חצי הולד שהוא עשר זוז שהוא רביע נזקו של ולד:
**גל"ת אדעתיהך** דשותפא אית ל'. ומאחר שהודה שיש לו שותף לא ישלם רק חצי התשלומין ואידך פלגא לא משלם כולו בעל הולד דשמא ילדה ואח"כ נגחה וחולקין ואפי' לר' נתן דלמך (לקמן דף נג.) כי ליכא לאשתלומי מהאי משתלם מהאי מודה הכא דעד כאן לא קאמר רבי נתן אלא בשור תם שדחף את חבירו לצור שבעל השור אין לחייבו אלא רביע אע"פ שודאי הויק לפיכך משתלם כל השאר מבעל הדור כיון שהדור הרגו לשור אבל כאן שאם הולד צמעי אמו בשעת נגיחה יש לו להחייב בתשלומין אין לחייב הפרה תשלומין שהם על הולד לשלם אם נגח:

**מידע** ידעי דשותפות אית ל'. פי' שיש לנו להעמיד הפרה בחזקת גופה דלמרינן המע"ה הלכך לא משלם בעל הפרה אלא רביע כאילו ודאי אית ליה שותפי ומיהו

להוציא ממון מיד בעל הולד אין מועלת חזקה הלכך לא משלם בעל הולד אלא אחד משמינית נזק ואידך אחד משמינית נזק מפסיד וה"ל אשכחן כההוא דהמחליף פרה בחמור דמוקי כהשואל (ב"מ דף ק. וסו.)<sup>[א]</sup> כסומכוס ולא אמרינן אוקי אחזקתיה והשתא הוא דילדה

להוציא ממון מחזקת מרה קמא וקשה לר"י בדפרק השואל (סו דף סז. וסו סח:) תנן זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע יחלוקו גבי

שאלה היום ושכרה למחר ומוקמא לה כסומכוס ואמאי לא אמרינן אוקמיה אחזקתה והשתא היא דמתא להעמיד הממון ציד השואל

ויפטר מלשלם ואור"י דשמא יחלוקו לאו אשאלה היום ושכרה למחר קאי אלא אשאל אחת ושכר אחת:

## שור שנגח את הפרה פרק חמישי בבא קמא

**על דברים**. תובע: שאין נזקקין אלא לתובע תחילה. כגון ראוֹנן מוצע משמעון מנה שהלווה ושמעון משיבו תפסת משלי החזר לי מה שתפסת או משכון היה צידך ונפתח מדמיו שנשתמשת צו בתחילה נזקקין לטענת ראוֹנן ומוציאים לו

המנה משמעון ואחר כך נזקקין לו לטענת שמעון לדון על דבר התפיסה והמשכון: דקא זילי נכסי. שיש כאן תגרין שיקווהו צדמים יקרים ומחר ילכו להם. אי נמי שקרקעותיו זלות ע"י תביעה זו שרואין אותה דחוק ואם יוציאו לו תפיסתו או משכנו ימכרו וישלם לו מהן: חצי נזק ורביע נזק. הרי כל הנזק חסר רביע ואמאי הא חס הוא ופלגא נזקא הוא דצעי שלומי ותו לא והאי כל נזקא נכי רבעא דמחייבת ליה לשלומי מאי עבידמיה: **אמר אביי חצי נזק**. דקמני היינו חצי תשלומין שישנו על הפרה אם אין ולד דהא איחי משלמת ח"נ השתא משלם רבעא משום דאית ליה שותפות וכדמפרש ואזיל וולד דאיניש אחרינא הוא: **ורביע נזק**. דקמני אולד רביע חצי נזק שהיה חייב אם הוא לצדו נגח דהיינו אחד משמנה בנזק כדמפרש טעמא ואי פרה וולד כו': דפרה דחד וולד דחד. כגון שמכר לו פרה חוץ מעוברת: דא"ל בעל הפרה: **גליס אדעפיך דשופאף איס** לי. ורבעא דנזקא הוא דמחייבנא לך ובעל ולד אמר ליה אי ודאי עס ולד נגחה הואי אלא שופאף ומחייבנא לך רבעא דנזקא השתא דמספקא לך שמינית משתלמת מינאי: ליתא

דבעי שלומי כולי נזקא נכי רבעא מאי עבידתיה אמר אביי חצי נזק אחד מארבעה בנזק ורביע נזק אחד משמנה בנזק ואי פרה וולד דחד ניגהו ה"נ דמצי א"ל לבעל פרה ממה נפשך חצי נזק הב לי אלא לא צריכא דפרה דחד וולד דחד ואי דקדים תבעיה לבעל פרה תחלה הכי נמי דאמר ליה לבעל פרה דידך דאית לך שותפי אלא דקדים תבעיה לבעל ולד תחלה דאמר ליה גלית אדעתך דשותפא אית לי איכא דאמרי אף על גב דקדים תבעיה לבעל פרה תחלה מצי מדחי ליה דאמר ליה מידע ידעי<sup>[א]</sup> (אנא) דשותפא אית לי אמר רבא אטו אחד מארבעה בנזק ואחד משמנה בנזק קתני חצי נזק ורביע נזק קתני אלא אמר רבא לעולם בפרה וולד דחד והכי קאמרינן איתה לפרה משתלם חצי נזק מפרה ליתא

דבעי שלומי כולי נזקא נכי רבעא מאי עבידתיה אמר אביי חצי נזק אחד מארבעה בנזק ורביע נזק אחד משמנה בנזק ואי פרה וולד דחד ניגהו ה"נ דמצי א"ל לבעל פרה ממה נפשך חצי נזק הב לי אלא לא צריכא דפרה דחד וולד דחד ואי דקדים תבעיה לבעל פרה תחלה הכי נמי דאמר ליה לבעל פרה דידך דאית לך שותפי אלא דקדים תבעיה לבעל ולד תחלה דאמר ליה גלית אדעתך דשותפא אית לי איכא דאמרי אף על גב דקדים תבעיה לבעל פרה תחלה מצי מדחי ליה דאמר ליה מידע ידעי<sup>[א]</sup> (אנא) דשותפא אית לי אמר רבא אטו אחד מארבעה בנזק ואחד משמנה בנזק קתני חצי נזק ורביע נזק קתני אלא אמר רבא לעולם בפרה וולד דחד והכי קאמרינן איתה לפרה משתלם חצי נזק מפרה ליתא

כלל וי"ל כגון דשמעון אומר פלוני ופלוני בשעת מעשה היו יודעים שכדברי כן הוא ואנו יודעים שהוא אומר אמת בזה שהיו בשעת המעשה ואי לאו קרא ה"א שראוי להמתין להם אפי' סופן לצא לזמן מרובה וי"מ כגון שזה תובע שחבל צו ושמעון אומר יש לי שאר תביעות עליו ומגבינן לראוֹנן דמי חבלתו אע"פ ששמעון אומר שהיום או למחר יציא עדים ואין מממנין לו כלל דקי"ל בהחובל (לקמן דף סא.)<sup>[א]</sup> דאין נותנין זמן לחבלות ויותר משמע לפרש לענין חבלה מלענין מלוה מדמייתי עליה קרא דאשרו חמונן בפרק אחד

דיני ממונות (סנהדרין דף לה. וסו.)<sup>[א]</sup>:

**ורביע** נזק אחד משמונה בנזק. תימה היאך משהו הולד לפרה פשיטא שלא עשה הולד נזק כמו הפרה דלטו אם יש לו לאחד ט' חלקים ולאחד חלק אחד מי ישלם זה כמו זה כאילו היתה חזיה שלו והא תניא בהדיא בפרק ארבעה וחמשה (לעיל דף לו.) האחרון נוטל מנה ושלפניו [חמשים זוז ושינים] הראשונים דינר והצ משמע שכל אחד מפסיד כפי מה שיש לו ומפרש ריב"א דכולה מלתא נקט לסימנא בעלמא כאילו הולד עשה חצי נזק אבל לעולם לא משלם אלא רביע נזקו שאם הפרה שזה שמונים זוז בלא הולד ועם הולד מנה וחצי כל נזק שעשתה מנה כגון שנגחה שור שזה מאתים ונמנא חלק חמישית לוולד ואם היה ודאי שותף היה נוטל הפרה עם הולד ועכשיו שהוא ספק נוטל חצי הולד שהוא עשר זוז שהוא רביע נזקו של ולד:
**גל"ת אדעתיהך** דשותפא אית ל'. ומאחר שהודה שיש לו שותף לא ישלם רק חצי התשלומין ואידך פלגא לא משלם כולו בעל הולד דשמא ילדה ואח"כ נגחה וחולקין ואפי' לר' נתן דלמך (לקמן דף נג.) כי ליכא לאשתלומי מהאי משתלם מהאי מודה הכא דעד כאן לא קאמר רבי נתן אלא בשור תם שדחף את חבירו לצור שבעל השור אין לחייבו אלא רביע אע"פ שודאי הויק לפיכך משתלם כל השאר מבעל הדור כיון שהדור הרגו לשור אבל כאן שאם הולד צמעי אמו בשעת נגיחה יש לו להחייב בתשלומין אין לחייב הפרה תשלומין שהם על הולד לשלם אם נגח:

**מידע** ידעי דשותפות אית ל'. פי' שיש לנו להעמיד הפרה בחזקת גופה דלמרינן המע"ה הלכך לא משלם בעל הפרה אלא רביע כאילו ודאי אית ליה שותפי ומיהו להוציא ממון מיד בעל הולד אין מועלת חזקה הלכך לא משלם בעל הולד אלא אחד משמינית נזק ואידך אחד משמינית נזק מפסיד וה"ל אשכחן כההוא דהמחליף פרה בחמור דמוקי כהשואל (ב"מ דף דף ק. וסו.)<sup>[א]</sup> כסומכוס ולא אמרינן אוקי אחזקתיה והשתא הוא דילדה להוציא ממון מחזקת מרה קמא וקשה לר"י בדפרק השואל (סו דף סז. וסו סח:) תנן זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע יחלוקו גבי שאלה היום ושכרה למחר ומוקמא לה כסומכוס ואמאי לא אמרינן אוקמיה אחזקתה והשתא היא דמתא להעמיד הממון ציד השואל ויפטר מלשלם ואור"י דשמא יחלוקו לאו אשאלה היום ושכרה למחר קאי אלא אשאל אחת ושכר אחת:

## שור שנגח את הפרה פרק חמישי בבא קמא

**על דברים**. תובע: שאין נזקקין אלא לתובע תחילה. כגון ראוֹנן מוצע משמעון מנה שהלווה ושמעון משיבו תפסת משלי החזר לי מה שתפסת או משכון היה צידך ונפתח מדמיו שנשתמשת צו בתחילה נזקקין לטענת ראוֹנן ומוציאים לו

המנה משמעון ואחר כך נזקקין לו לטענת שמעון לדון על דבר התפיסה והמשכון: דקא זילי נכסי. שיש כאן תגרין שיקווהו צדמים יקרים ומחר ילכו להם. אי נמי שקרקעותיו זלות ע"י תביעה זו שרואין אותה דחוק ואם יוציאו לו תפיסתו או משכנו ימכרו וישלם לו מהן: חצי נזק ורביע נזק. הרי כל הנזק חסר רביע ואמאי הא חס הוא ופלגא נזקא הוא דצעי שלומי ותו לא והאי כל נזקא נכי רבעא דמחייבת ליה לשלומי מאי עבידמיה: **אמר אביי חצי נזק**. דקמני היינו חצי תשלומין שישנו על הפרה אם אין ולד דהא איחי משלמת ח"נ השתא משלם רבעא משום דאית ליה שותפות וכדמפרש ואזיל וולד דאיניש אחרינא הוא: **ורביע נזק**. דקמני אולד רביע חצי נזק שהיה חייב אם הוא לצדו נגח דהיינו אחד משמנה בנזק כדמפרש טעמא ואי פרה וולד כו': דפרה דחד וולד דחד. כגון שמכר לו פרה חוץ מעוברת: דא"ל בעל הפרה: **גליס אדעפיך דשופאף איס** לי. ורבעא דנזקא הוא דמחייבנא לך ובעל ולד אמר ליה אי ודאי עס ולד נגחה הואי אלא שופאף ומחייבנא לך רבעא דנזקא השתא דמספקא לך שמינית משתלמת מינאי: ליתא

דבעי שלומי כולי נזקא נכי רבעא מאי עבידתיה אמר אביי חצי נזק אחד מארבעה בנזק ורביע נזק אחד משמנה בנזק ואי פרה וולד דחד ניגהו ה"נ דמצי א"ל לבעל פרה ממה נפשך חצי נזק הב לי אלא לא צריכא דפרה דחד וולד דחד ואי דקדים תבעיה לבעל פרה תחלה הכי נמי דאמר ליה לבעל פרה דידך דאית לך שותפי אלא דקדים תבעיה לבעל ולד תחלה דאמר ליה גלית אדעתך דשותפא אית לי איכא דאמרי אף על גב דקדים תבעיה לבעל פרה תחלה מצי מדחי ליה דאמר ליה מידע ידעי<sup>[א]</sup> (אנא) דשותפא אית לי אמר רבא אטו אחד מארבעה בנזק ואחד משמנה בנזק קתני חצי נזק ורביע נזק קתני אלא אמר רבא לעולם בפרה וולד דחד והכי קאמרינן איתה לפרה משתלם חצי נזק מפרה ליתא

כלל וי"ל כגון דשמעון אומר פלוני ופלוני בשעת מעשה היו יודעים שכדברי כן הוא ואנו יודעים שהוא אומר אמת בזה שהיו בשעת המעשה ואי לאו קרא ה"א שראוי להמתין להם אפי' סופן לצא לזמן מרובה וי"מ כגון שזה תובע שחבל צו ושמעון אומר יש לי שאר תביעות עליו ומגבינן לראוֹנן דמי חבלתו אע"פ ששמעון אומר שהיום או למחר יציא עדים ואין מממנין לו כלל דקי"ל בהחובל (לקמן דף סא.)<sup>[א]</sup> דאין נותנין זמן לחבלות ויותר משמע לפרש לענין חבלה מלענין מלוה מדמייתי עליה קרא דאשרו חמונן בפרק אחד

דיני ממונות (סנהדרין דף לה. וסו.)<sup>[א]</sup>:

**ורביע** נזק אחד משמונה בנזק. תימה היאך משהו הולד לפרה פשיטא שלא עשה הולד נזק כמו הפרה דלטו אם יש לו לאחד ט' חלקים ולאחד חלק אחד מי ישלם זה כמו זה כאילו היתה חזיה שלו והא תניא בהדיא בפרק ארבעה וחמשה (לעיל דף לו.) האחרון נוטל מנה ושלפניו [חמשים זוז ושינים] הראשונים דינר והצ משמע שכל אחד מפסיד כפי מה שיש לו ומפרש ריב"א דכולה מלתא נקט לסימנא בעלמא כאילו הולד עשה חצי נזק אבל לעולם לא משלם אלא רביע נזקו שאם הפרה שזה שמונים זוז בלא הולד ועם הולד מנה וחצי כל נזק שעשתה מנה כגון שנגחה שור שזה מאתים ונמנא חלק חמישית לוולד ואם היה ודאי שותף היה נוטל הפרה עם הולד ועכשיו שהוא ספק נוטל חצי הולד שהוא עשר זוז שהוא רביע נזקו של ולד:

**גל"ת אדעתיהך** דשותפא אית ל'. ומאחר שהודה שיש לו שותף לא ישלם רק חצי התשלומין ואידך פלגא לא משלם כולו בעל הולד דשמא ילדה ואח"כ נגחה וחולקין ואפי' לר' נתן דלמך (לקמן דף נג.) כי ליכא לאשתלומי מהאי משתלם מהאי מודה הכא דעד כאן לא קאמר רבי נתן אלא בשור תם שדחף את חבירו לצור שבעל השור אין לחייבו אלא רביע אע"פ שודאי הויק לפיכך משתלם כל השאר מבעל הדור כיון שהדור הרגו לשור אבל כאן שאם הולד צמעי אמו בשעת נגיחה יש לו להחייב בתשלומין אין לחייב הפרה תשלומין שהם על הולד לשלם אם נגח:

**מידע** ידעי דשותפות אית ל'. פי' שיש לנו להעמיד הפרה בחזקת גופה דלמרינן המע"ה הלכך לא משלם בעל הפרה אלא רביע כאילו ודאי אית ליה שותפי ומיהו להוציא ממון מיד בעל הולד אין מועלת חזקה הלכך לא משלם בעל הולד אלא אחד משמינית נזק ואידך אחד משמינית נזק מפסיד וה"ל אשכחן כההוא דהמחליף פרה בחמור דמוקי כהשואל (ב"מ דף דף ק. וסו.)<sup>[א]</sup> כסומכוס ולא אמרינן אוקי אחזקתיה והשתא הוא דילדה להוציא ממון מחזקת מרה קמא וקשה לר"י בדפרק השואל (סו דף סז. וסו סח:) תנן זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע יחלוקו גבי שאלה היום ושכרה למחר ומוקמא לה כסומכוס ואמאי לא אמרינן אוקמיה אחזקתה והשתא היא דמתא להעמיד הממון ציד השואל ויפטר מלשלם ואור"י דשמא יחלוקו לאו אשאלה היום ושכרה למחר קאי אלא אשאל אחת ושכר אחת:

## שור שנגח את הפרה פרק חמישי בבא קמא

## מסורת הש"ס

א) צ"מ ק"מ. צ"ב נב.;
ב) [לעיל כו: צ"ב נא:];
ג) עיין תוספות שנועם כב: ד"ה איצטת אימא];
ד) עי' רש"י סנהדרין לה. ד"ה ואידך];
ה) רש"ל מ"ו, (ו) רש"ל מ"ו, (ז) רש"ל מ"ו, (ח) רש"ל מ"ו, (ט) רש"ל מ"ו, (י) רש"ל מ"ו, (יא) רש"ל מ"ו, (יב) רש"ל מ"ו, (יג) רש"ל מ"ו, (יד) רש"ל מ"ו, (טו) רש"ל מ"ו, (טז) רש"ל מ"ו, (יז) רש"ל מ"ו, (יח) רש"ל מ"ו, (יט) רש"ל מ"ו, (כ) רש"ל מ"ו, (כא) רש"ל מ"ו, (כב) רש"ל מ"ו, (כג) רש"ל מ"ו, (כד) רש"ל מ"ו, (כה) רש"ל מ"ו, (כו) רש"ל מ"ו, (כז) רש"ל מ"ו, (כח) רש"ל מ"ו, (כט) רש"ל מ"ו, (ל) רש"ל מ"ו, (לא) רש"ל מ"ו, (לב) רש"ל מ"ו, (לג) רש"ל מ"ו, (לד) רש"ל מ"ו, (לה) רש"ל מ"ו, (לו) רש"ל מ"ו, (לז) רש"ל מ"ו, (לח) רש"ל מ"ו, (לט) רש"ל מ"ו, (לך) רש"ל מ"ו, (לךא) רש"ל מ"ו, (לךב) רש"ל מ"ו, (לךג) רש"ל מ"ו, (לךד) רש"ל מ"ו, (לכה) רש"ל מ"ו, (לכו) רש"ל מ"ו, (לכז) רש"ל מ"ו, (לכח) רש"ל מ"ו, (לכט) רש"ל מ"ו, (לד) רש"ל מ"ו, (לדא) רש"ל מ"ו, (לדב) רש"ל מ"ו, (לדג) רש"ל מ"ו, (לדד) רש"ל מ"ו, (לדה) רש"ל מ"ו, (לדו) רש"ל מ"ו, (לדז) רש"ל מ"ו, (לדח) רש"ל מ"ו, (לדט) רש"ל מ"ו, (לדך) רש"ל מ"ו, (לדךא) רש"ל מ"ו, (לדךב) רש"ל מ"ו, (לדךג) רש"ל מ"ו, (לדךד) רש"ל מ"ו, (לדכה) רש"ל מ"ו, (לדכו) רש"ל מ"ו, (לדכז) רש"ל מ"ו, (לדכח) רש"ל מ"ו, (לדכט) רש"ל מ"ו, (לדד) רש"ל מ"ו, (לדדא) רש"ל מ"ו, (לדדב) רש"ל מ"ו, (לדדג) רש"ל מ"ו, (לדדד) רש"ל מ"ו, (לדדה) רש"ל מ"ו, (לדדו) רש"ל מ"ו, (לדדז) רש"ל מ"ו, (לדדח) רש"ל מ"ו, (לדדט) רש"ל מ"ו, (לדדך) רש"ל מ"ו, (לדדךא) רש"ל מ"ו, (לדדךב) רש"ל מ"ו, (לדדךג) רש"ל מ"ו, (לדדךד) רש"ל מ"ו, (לדדכה) רש"ל מ"ו, (לדדכו) רש"ל מ"ו, (לדדכז) רש"ל מ"ו, (לדדכח) רש"ל מ"ו, (לדדכט) רש"ל מ"ו, (לדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדא) רש"ל מ"ו, (לדדדב) רש"ל מ"ו, (לדדדג) רש"ל מ"ו, (לדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדה) רש"ל מ"ו, (לדדדו) רש"ל מ"ו, (לדדדז) רש"ל מ"ו, (לדדדח) רש"ל מ"ו, (לדדדט) רש"ל מ"ו, (לדדדך) רש"ל מ"ו, (לדדדךא) רש"ל מ"ו, (לדדדךב) רש"ל מ"ו, (לדדדךג) רש"ל מ"ו, (לדדדךד) רש"ל מ"ו, (לדדדכה) רש"ל מ"ו, (לדדדכו) רש"ל מ"ו, (לדדדכז) רש"ל מ"ו, (לדדדכח) רש"ל מ"ו, (לדדדכט) רש"ל מ"ו, (לדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדדא) רש"ל מ"ו, (לדדדדב) רש"ל מ"ו, (לדדדדג) רש"ל מ"ו, (לדדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדדה) רש"ל מ"ו, (לדדדדו) רש"ל מ"ו, (לדדדדז) רש"ל מ"ו, (לדדדדח) רש"ל מ"ו, (לדדדדט) רש"ל מ"ו, (לדדדדך) רש"ל מ"ו, (לדדדדךא) רש"ל מ"ו, (לדדדדךב) רש"ל מ"ו, (לדדדדךג) רש"ל מ"ו, (לדדדדךד) רש"ל מ"ו, (לדדדדכה) רש"ל מ"ו, (לדדדדכו) רש"ל מ"ו, (לדדדדכז) רש"ל מ"ו, (לדדדדכח) רש"ל מ"ו, (לדדדדכט) רש"ל מ"ו, (לדדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדא) רש"ל מ"ו, (לדדדדדב) רש"ל מ"ו, (לדדדדדג) רש"ל מ"ו, (לדדדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדה) רש"ל מ"ו, (לדדדדדו) רש"ל מ"ו, (לדדדדדז) רש"ל מ"ו, (לדדדדדח) רש"ל מ"ו, (לדדדדדט) רש"ל מ"ו, (לדדדדדך) רש"ל מ"ו, (לדדדדדךא) רש"ל מ"ו, (לדדדדדךב) רש"ל מ"ו, (לדדדדדךג) רש"ל מ"ו, (לדדדדדךד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדכה) רש"ל מ"ו, (לדדדדדכו) רש"ל מ"ו, (לדדדדדכז) רש"ל מ"ו, (לדדדדדכח) רש"ל מ"ו, (לדדדדדכט) רש"ל מ"ו, (לדדדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדא) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדב) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדג) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדה) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדו) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדז) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדח) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדט) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדך) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדךא) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדךב) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדךג) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדךד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדכה) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדכו) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדכז) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדכח) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדכט) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדא) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדב) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדג) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדה) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדו) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדז) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדח) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדט) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדך) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדךא) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדךב) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדךג) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדךד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדכה) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדכו) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדכז) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדכח) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדכט) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדא) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדב) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדג) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדה) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדו) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדז) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדח) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדט) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדך) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדךא) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדךב) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדךג) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדךד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדכה) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדכו) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדכז) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדכח) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדכט) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדדא) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדדב) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדדג) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדדד) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדדה) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדדו) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדדז) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדדח) רש"ל מ"ו, (לדדדדדדדדדט) רש"ל